

ger i Anledning af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgekreds' (Ivar Berendsen) Udtalelser. Jeg skal først omtale Spørgsmaalet om Reservefonden, der jo er af stor, om jeg saa maa sige, finans-teoretisk Interesse. Jeg maa til Trods for, at det ærede Medlem nævnede, at det var en Autoritet, der havde udtalt sig om dette Spørgsmaal, og jeg derfor føler mig lidt trykket ved at skulle modsige det, fastholde, at jeg opfatter Koncessionen saaledes, at hvis Overtagelsen skal ske ved at overtage Aktier, sker det paa den Maade, at man betaler Aktiernes Kurs indenfor bestemte Grænser. Man overtager altsaa hele Forretningen med alt, hvad der er af Aktiver og Passiver, og hvis man gør det, kan jeg ikke se andet, end at det af det ærede Medlem rejste Spørgsmaal bliver overflødig, idet man ogsaa overtager Reservefonden. Hvis Overtagelsen sker i Henhold til en Vurdering af Selskabets Bjendele, vil jeg fastholde, hvad jeg sagde i Forgaars, at naar man vurderer noget, der ligger foran en, overtager man det til den Værdi, som det vurderes til, og saa er det ganske ligegyldigt, om de, der eje det, have Regnskaber, der udvise, at de eje en hel Del andre Værdier; i saa Tilfælde kommer heller ikke Reservefonden i Betragtning; det forekommer mig ganske logisk, men det kan jo ikke nytte, at vi strides, naar vi se paa Forholdet paa to forskellige Maader; vi kunne ikke overbevise hinanden, men vi maa lade det ligge. Jeg fastholder min Opfattelses Rigtighed og vil stemme mod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Med Hensyn til det ærede Medlems (Ivar Berendsen) Udtalelse om Overtagelsen, at vi der stod overfor noget meget farligt, vil jeg sige, at han har til Dels Ret og til Dels ikke. Det ærede Medlem har Ret; for saa vidt som det gælder en eventuel Udstedelse af Friaktier eller Proforma-Aktier; at Lovforslaget aabner Mulighed herfor, er efter min Mening en Fejl. Jeg glemte at pege paa det ved anden Behandling, men jeg har tidligere omtalt, at der ikke er et udtrykkeligt Forbud mod Udtedelse af Friaktier. Det burde være et Led i Koncessionen, at saadanne Friaktier og Proforma-Aktier ikke kunne udstedes. Men det ærede Medlem har i øvrigt ikke Ret med Hensyn til den farlige Kurs, der vil fremkomme i Nærheden af Overtagelsesøjeblikket. Man kan ikke tænke sig, at det skulde virke i 10 Aar, og man ved jo kun et Aar i Forvejen, at Staten ønsker at gaa til Overtagelsen, men

Kursen beregnes efter de sidste 10 Aars Gennemsnitskurs. Naturligvis kan man tænke sig, at der i det sidste Aar kunde gøres noget for at tvinge Kursen op, hvis Aktierne ikke staa i en Kurs mellem 100 og 125, men at man skulde kunne tvinge den saa meget op, at Gennemsnitskursen skulde blive synderlig paavirket af det, kan jeg ikke tænke mig Muligheden af. I øvrigt er der en anden Ting, der gør Faren betydelig mindre, og det er den, at Staten ikke er forpligtet til at overtage Foretagendet. Det er et meget væsentligt Modargument mod de af det ærede Medlem paapegede Farer.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 3 har det ærede Medlem (Ivar Berendsen) sagt, at han af Hensyn til mine Udtalelser ved anden Behandling har indføjjet Bemærkningen om, at der i de første 10 Aar „kun indbetales i Kolonialkassen, hvad der overstiger 33 $\frac{1}{3}$ pCt. af Bolværkspengene“. Ja, det er meget godt, men det er egentlig slet ikke det, som var min Tanke. Min Tanke var, at hvis det gik daarligt i Begyndelsen, skulde Foretagendet lettes, og derfor skulde Koncessionshaverne slippe for at betale denne Andel i Bolværksafgiften; men til Gengæld skulde de, hvis det senere gik bedre, være forpligtede til at betale en vis Andel af deres Udbytte. Men det gaar Ændringsforslaget jo ikke ud paa, saa jeg kan ikke indse, at det kan betragtes som en Imødekommen overfor mig. Jeg maa derfor fastholde min tidligere Stilling overfor dette Ændringsforslag. Jeg udtalte ved anden Behandling, at jeg principielt var tiltalt af Hovedtanken i det, men at det ikke havde den Form, jeg kunde ønske. Jeg vil derfor undlade at stemme om dette Ændringsforslag.

Hvad enten nu dette Ændringsforslag skulde komme ind i Koncessionen eller ej, har jeg peget paa, at der er adskillige Pletter i Koncessionen. Jeg nævnede i Forgaars særlig den Bestemmelse, at man skal betale mere for at overtage Forretningen, naar det gaar daarligt, end naar det gaar godt. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde ved anden Behandling, men udtale, at trods disse Pletter føler jeg mig forpligtet til at stemme for Koncessionen, idet jeg ikke tør paatage mig Medansvaret for, at den skulde blive nægtet, fordi man har en Del Anker imod den. Det, at nogle Mennesker ville paatage sig en stor og vigtig Opgave, er saa rosværdigt, at selv om jeg har Indvendinger at gøre paa enkelte Punkter, endog saa principielle Ind-